

КУЛЬТУРНИЙ ВИМІР СТАЛОГО РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА

«...питання культури сьогодні перетинаються з питаннями політики та національної безпеки країни. Ігнорувати цим найважливішим елементом впливу неможна. В сучасному світі все в більшій мірі наука та мистецтво, а не ресурси та виробничі сили обумовлюють могутність та майбутнє країни.»
Сергій Капиця

ЗАВДАННЯ, ЩО СТАВИТЬ ЄС : ПРИ СТРАТЕГІЧНОМУ МОДЕЛЮВАННІ МАЙБУТНЬОГО:

1. **Сталий розвиток**, зумовлений збереженням екосистеми та справедливим перерозподілом прибутку.
2. **Ефективність**, зумовлена позиціонуванням, диференцированою компетентністю та культурою управління.

ПОЛІТИЧНИЙ АСПЕКТ :

Рівень культури управління та рівень компетентності влади вимірюється її здібністю зводити до мінімуму масштаби послуг поліції, компенсуючи це розширенням послуг інтелігенції та рівнем впливу створених нею культурних форм. Одним з найбільш ефективних комплексів таких форм є зміст освіти та культурної політики.
Від збалансованих та узгоджених дій політичної еліти та інтелігенції залежить соціальний спокій в країні. При виникненні протиріч та протистояння виникає соціальна напруга.

ІДЕОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ :

СВІДОМІСТЬ ФОРМУЄ БУТТЯ – ця теза є переломною в ХХІ сторіччі і взята за головний орієнтир в стратегіях сучасних європейських програмах розвитку суспільства

Тільки здорова освічена та вихована людина може забезпечити успішний економічний розвиток сучасної держави.

Розуміння гуманітарної політики як засоба стимулювання інтелектуального та економічного потенціалу країни є ключем до розквіту та могутності держави.

СОЦІОКУЛЬТУРНИЙ АСПЕКТ :

- Два фундаментальні глобалізаційні економічні процеси в світі
1. Стандартизація товарів та послуг.
 2. Формування загальнопланетарного інформаційного простору

Система “економіка-культура” стає динамічним ядром постіндустріальної доби людства, де наукове знання стає безпосередньою матеріальною силою, а культура взаємообумовлює виробництво та споживання.

Формування загальнопланетарного інформаційного простору, заснованого на новітніх досягненнях засобів зв'язку, інформатики та обчислювальної техніки (особливо мобільний зв'язок та інтернет). Як наслідок – жорстка експансія з боку виробників інформації, які вторгаються в самодостатню, а подекуди самоізолювану інтелектуальну та гуманітарну культуру народів “незахідної орієнтації”.

ЗАВДАННЯ ДЕРЖАВИ :

Конкурентна спроможність країни сучасної держави має спиратися на свій власний культурний та інформаційний продукт, перетворитися з країни споживання на країну виробництва такого продукту. Тобто перетворитися з провінції на метрополію, ставши одним з центрів інтелектуально- культурного впливу. Питання наявності сучасної культурної політики є питанням національної безпеки України.

ПРОБЛЕМА ПОЛІТИЧНИХ ЕЛІТ В УКРАЇНІ

Нинішня “політична еліта” належить саме до тих поколінь, які було виховано радянською системою саме в розумінні культурного життя перш за все як системи відтворення традицій, охорони художньої та етнографічної спадщини.

Тому цілком природньою є відсутність розуміння іншого більш сучасного так званого “постнаціонального” та «постмодерного» підходу, зумовленого інформаційною революцією кінця ХХ сторіччя та постіндустріальними технологіями.

В результаті отримуємо наступні негативні фактори, що зумовлюють відставання України :

- § Культура знаходиться на периферії політичного дискурсу та економічних інтересів, тому що вона зпозиціонована лише як витратна частина бюджету.
- § Відсутність розуміння того, що культура є засобом вироблення матеріальних благ і мотором економічних та соціальних інновацій призводить до люмпенізації суспільства.

ЩО ТРЕБА ЗРОБИТИ :

Сучасні культурні практики слід перепозиціонувати як інвестиційно-привабливі проекти, де головним замовником та інвестором виступає Держава.

На рівні ЄС такі інвест.програми отримали назву «Інвестування в людей» и стали ключовим моментом сучасної європейської політики, що обумовлює модернізацію таких країн, Детально про це можна дізнатися за такими посиланнями :

<http://www.keanet.eu/docs/contribeu2020strategy.pdf>

<http://www.keanet.eu/fr/impactcreativityculture.html>

Враховуючи той факт, що Україну охопила криза некомпетентності виконавської влади, для розробки таких інвест.проектів слід делегувати повноваження спеціально створеним мобільним групам компетентних спеціалістів поза межами Мінкульту та українського центру культурних досліджень, які є рудиментом радянської системи управління і не мають відповідного професійного ресурсу для рішення такого стратегічного завдання як модернізація України.